

Til lovforslag nr. L 217. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 28. maj 1982

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af lystfartøjsforsikringer

(Omlægning af afgiften og ophævelse af lov om oprettelse af et lystfartøjsregister)

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter, som denne har besvaret i samråd. Udvalget har desuden modtaget mundtlige og/eller skriftlige henvendelser fra:

Assurandør-Societetet,
Dansk Idræts-Forbund,
Dansk Sejlunion,
Grosserer-Societetet,
Industrirådet,
Plast-Sammenslutningen og
Søsportens Brancheforening.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, socialistisk folkepartis og det radikale venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren for skatter og afgifter stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (det konservative folkepartis, venstres og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) finder, at den »afgiftspakke«, hvori lovforslaget indgår, er udtryk for en forfejlet og opgivende økonomisk politik.

Hensigten er at styrke statsfinanserne, men afgifterne vil ikke få den provenuvirkning, regeringen forestiller sig. Der vil blive tale om et væsentligt lavere provenu, og dertil skal så medregnes de øgede udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse som følge af den stigende ledighed, der forårsages af afgiftsforhøjelserne.

Det er i den aktuelle økonomiske situation forkert at forhøje skatter og afgifter. Det vil forstærke de depressive tendenser i økonomi-

en. I stedet bør der gennemføres offentlige besparelser, som giver plads for skattelettelser og styrker statsfinanserne.

En række af de foreslåede afgiftsforhøjelser vil også have andre skadelige virkninger eller vil være umulige at administrere, og indeksregulering af afgifter vil virke inflationsfremmende og dermed direkte skadelig for bestræbelser på at forbedre den økonomiske balance. Samtidig betyder en sådan indeksregulering, at folketingets indflydelse på den økonomiske politik begrænses.

I regeringens opfindsomhed for at finde nye afgiftsobjekter er man kommet så langt ud på overdrevet, at det virker grotesk.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Sejlsport og anden lystbådesejlskab er en sund fritidsbeskæftigelse. Når regeringen desuagtet vil rette et hestespark mod sejlerfolket, skyldes det, at den gerne vil have 22 mill. kr. mere i statskassen (beregnet for året 1983). Dette drejer sig om ca. en halv times offentlige udgifter, hvilket beløb bedre kom i statskassen gennem offentlige besparelser.

Lystbådeafgiftsformen vender den tunge ende nedad ved at være knyttet til forsikring i danske forsikringselskaber. Den rige kan enten undlade forsikring eller indregistrere båden i udlandet (formedelst 1.200 kr. én gang for alle). Derimod er den, som køber båd på afbetaling, eller som må pantsætte båden, låst fast i en – ikke-fradragsberettiget – årlig præmieudgift, der typisk ligger i stør-

relesordenen ca. 2.500 kr. Når prisen er betalt eller pantelånet indfriet, vil ejeren muligvis droppe forsikringen for at undgå afgiften. Derved bliver færre skader repareret og søsikkerheden dermed forringet.

I øvrigt er der for den fiffige masse af omgængelsesmuligheder. Bådejeren kan således unddrage sig afgiftspligten ved at klare forsikringen over særlige erhvervsforsikringer eller over ulykkesforsikringer, ansvarsforsikringer, tingskadeforsikringer for lystfartøjer, som er omfattet af en almindelig familieforsikring, samt forsikringer for fartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt af fiskerivirksomheder. Tilsvarende gælder for visse brand- og udstillingsforsikringer, og sådan kan man fortsætte, således at det også her – som sædvanligt ved den nuværende skatteministers fortænkte skattelovsjusk – alene bliver den lille mand, som rammes.

Et tredje mindretal (kristeligt folkepartis medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved 3. behandling.

Ændringsforslag

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et flertal (Bakholt (S), Camre (S), Erenbjerg (S), Egon Jensen (S), Karl Nielsen (S), Tastesen (S), Kalnæs (SF), Rahbæk Møller (SF), Glistrup (FP) og Bernhard

Baunsgaard (RV)):

Til § 1

1) I indledningen ændres »nr. 000« til: »nr. 193« og »00. maj« til: »18. maj«.

Til § 2

Af et mindretal (Glistrup (FP)):

2) I *stk. 1* ændres »1. juli« til: »1. oktober«.

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af flertallet under nr. 1:

3) I *stk. 3* ændres »nr. 000« til: »nr. 193« og »00. maj« til: »18. maj«.

Bemærkninger

Til nr. 2

Forhøjet lystbådeafgift bør ikke sættes i kraft midt i sejslsæsonen, men tidligst ved dennes udløb. Derudover henvises til de praktiske forhold, som påpeges i den som bilag optrykte skrivelse af 26. maj 1982 fra Assurandør-Societetet.

Hagen Hagensen (KF) Gammelgaard (KF) Anders Andersen (V) Anders Poulsen (V)

Glistrup (FP) Bollmann (CD) Emmert Andersen (CD) Arne Bjerregaard (KrF)

Bakholt (S) Camre (S) Erenbjerg (S) Egon Jensen (S) Karl Nielsen (S)

Tastesen (S) fmd. Bernhard Baunsgaard (RV) Kalnæs (SF) Rahbæk Møller (SF) nfmd.

Partiet VS havde ikke medlemmer i udvalget.

ASSURANDØR-SOCIETETET

København, den 26. maj 1982

Vedr. lovforslag nr. 217: Lov om ændring af lov om afgift af lystfartøjsforsikringer

Ved lovforslagets § 1 omlægges afgiften fra en præmieafgift til en afgift på 1 pct. årligt af fartøjets forsikringssum. Selve det nye afgiftsprincip giver ikke anledning til bemærkninger, men alle selskabers administrative systemer er i dag indrettet på en præmieafgift, og afgiftsomlægningen betyder derfor, at der skal ske en total omlægning af alle de administrative rutiner, der er baseret på EDB-behandling af porteføljerne. Der vil således i selskaberne skulle udarbejdes nye programmer, og disse programmer skal derefter testes, og der skal foretages rettelser af de fejl, som måtte blive påvist ved testningen. Hertil kommer, at programmeringsarbejdet tidligst kan påbegyndes, når den endelige lovtekst foreligger, dvs. efter vedtagelsen ved 3. behandling i folketinget, og når der ved en forhandling med departementet for skatter og afgifter er skabt klarhed over en række praktiske problemer, som loven rejser, og

som ikke er løst og ej heller kan løses direkte i lovteksten.

En præmie, der forfalder den 1. i en måned, skal foreligge udkrevet omkring den 18.-20. i den forudgående måned, og en ændring i det grundliggende program kan ikke gennemføres på mindre end 6 uger. Det i § 2 foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt, 1. juli 1982, havde derfor kun været realistisk, såfremt loven havde været vedtaget og de ovennævnte problemer afklaret, allerede primo maj.

Måtte disse forudsætninger være opfyldt medio juni, vil selskaberne således (tidligst) være i stand til at opkræve den nye afgift pr. 1. august 1982, og Assurandør-Societetet må derfor anmode om, at ikrafttrædelsestidspunktet udsættes i hvert fald til denne dato. Opfyldes forudsætningerne først efter den 15. juni 1982, bør ikrafttrædelsestidspunktet ikke være tidligere end den 1. september 1982.

Med venlig hilsen

ASSURANDØR-SOCIETETET

M. BOJESEN-KOEFOED

Folketingets skatte- og afgiftsudvalg